

Received: 12 ส.ค. 2562

Revised: 30 ก.ย. 2562

Accepted: 5 ต.ค. 2562

การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศกับแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานในการจัดการหลักสูตร
ตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ กรณีศึกษา หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น

The Application of Information System for concept in supply chain management
for Curriculum Management according to Career Standards
case study Fashion Design program

อรรถพล จันทร์สมุด

สำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Artaphon Chansamut

Dean office Faculty of home Economic Technology Rajamangala
University of Technology Krungthep

Abstract

The academic article about The Application of Information System for concept in supply chain management for Curriculum Management according to Career Standards case study Fashion Design program aims to study Information System for concept in supply chain management for Curriculum Management according to Career Standards case study Fashion Design program education effectively. The education management needs to appropriate to changes of globalized economy and society. The processes consisted of Suppliers, Manufacturer, Education Customers and Consumer all connect with information communication technology in the educational institute with the supply chain. This truly added the educational institute value as the production source providing products, graduates, satisfactory for the consumers.

Keywords: *Application of Information System for concept in supply chain management, Curriculum Management, Career Standards case study Fashion Design program Career Standards case study Fashion Design program*

บทคัดย่อ

บทความวิชาการ เรื่อง การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศกับแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานในการจัดการหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ กรณีศึกษา หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น วัตถุประสงค์ศึกษาระบบสารสนเทศกับแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานในการจัดการหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ กรณีศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่นให้มีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนเริ่มตั้งแต่ ผู้ส่งมอบ มหาวิทยาลัยผู้ผลิตบัณฑิต ลูก้าการศึกษา และ ผู้บริโภค เชื่อมโยงผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาและเครือข่ายของห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ สามารถตัดสินใจได้ถูกต้อง ตลอดจนเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สถานศึกษาให้เกิดผลผลิตเป็นที่พึงพอใจแก่ผู้บริโภค

คำสำคัญ: การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศกับแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทาน, การจัดการหลักสูตร, มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ กรณีศึกษา หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น

บทนำ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบโซ่อุปทานได้มีบทบาทในภาครัฐและเอกชนประกอบกับได้เข้ามาในชีวิตของสังคมมนุษย์ในด้าน การพัฒนาทางด้านความคิด การตัดสินใจด้วยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในหน่วยงานซึ่งนับวันจะรุนแรงมากซึ่งรัฐบาลให้ความสำคัญมาก หน่วยงานภาครัฐจำเป็นต้องปรับตัวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศได้ ประกอบกับการพัฒนาที่ทำให้สถาบันศึกษามีการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพของตนเอง ในปัจจุบันสถาบันศึกษามีจำนวนมากขึ้น การแข่งขันกันสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ในแต่ละองค์กรต่างมีกลยุทธ์ตามนโยบายของแต่ละสถาบัน เพื่อให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องมีข้อมูล ทรัพยากรที่เพียงพอในการนำมาใช้อย่างไม่มีขีดจำกัด เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อลูกค้า ฉะนั้นระบบสารสนเทศและโซ่อุปทานจึงเป็นเลือกใหม่ที่น่ามาใช้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามกลยุทธ์ เพื่อให้เกิดความต้องการของประเทศซึ่งเป็นกำลังที่ประเทศต้องการผู้มีความรู้ด้านวิชาชีพและที่สำคัญ คือ การผลิตบัณฑิตให้ตรงกับมาตรฐานวิชาชีพการออกแบบแฟชั่นให้มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารจึงต้องวางแผนจัดหลักสูตรวิชาชีพการออกแบบแฟชั่นเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความรู้ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปสู่การปฏิบัติจริงในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน ตอบสนองความต้องการของตลาดการประยุกต์ใช้ระบบ

สารสนเทศกับแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานในการจัดการหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ ทัศนศึกษา หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่นเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถช่วย วิเคราะห์ เก็บข้อมูล ตัดสินใจในระยะเวลารวดเร็ว เริ่มต้นด้วย การวางแผน การจัดหา การผลิต การจัดส่ง และการคืนกลับ ด้วยระบบห่วงโซ่อุปทานเป็นการเพิ่มมูลค่าความพอใจให้กับผู้บริโภค

การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศกับแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานในการจัดการหลักสูตรตาม มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ ทัศนศึกษา หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น

ปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งานด้านต่างๆ มากขึ้นซึ่งจะเห็นได้ว่าสารสนเทศ เพื่อการจัดการห่วงโซ่อุปทานตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพการออกแบบแฟชั่น มีประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจาก ข้อมูล ถูกจัดเก็บและบริหารอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้บริหารสามารถจะเข้าถึงข้อมูล ได้อย่างรวดเร็วใน รูปแบบที่เหมาะสม และสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ได้ทันต่อความต้องการ

2. ช่วยผู้ใช้งานในการกำหนดเป้าหมายกลยุทธ์และการวางแผนปฏิบัติการ โดยผู้บริหารสามารถนำ ข้อมูลที่ได้จาก ระบบสารสนเทศมาช่วยในการวางแผน และกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงาน เนื่องจาก สารสนเทศถูกเก็บ รวบรวม และจัดการอย่างเป็นระบบทำให้มีการทราบประวัติของข้อมูลอย่างต่อเนื่อง สามารถที่จะบ่งชี้แนวโน้มของการดำเนินงาน ว่าน่าจะเป็นไปในลักษณะใด

3. ช่วยให้ผู้ใช้งานได้ตรวจสอบผลการดำเนินงาน เมื่อแผนงานถูกนำไปปฏิบัติในช่วงระยะเวลา หนึ่ง ผู้ควบคุมจะต้องตรวจสอบผลการดำเนินงานโดยนำข้อมูลบางส่วนมาประมวล เพื่อประกอบการ ประเมิน สารสนเทศที่ได้จะแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการเพียงไร

4. ช่วยผู้ใช้งานในการศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศ ประกอบการ ศึกษา และการค้นหาสาเหตุ หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน ถ้าการดำเนินงาน ไม่เป็นไปตามแผนที่วางเอาไว้ โดยอาจจะเรียกข้อมูลเพิ่มเติมออกมาจากระบบ เพื่อให้ทราบว่าความ ผิดพลาดในการปฏิบัติงานเกิดขึ้นจากสาเหตุใด หรือจัดรูปแบบสารสนเทศ ในการวิเคราะห์ปัญหาใหม่

5. ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถวิเคราะห์ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อหาวิธีควบคุม ปรับปรุงและแก้ไข สารสนเทศที่ได้จากการประมวลผลจะช่วยให้ผู้บริหารวิเคราะห์ว่าการดำเนินงานในแต่ละทางเลือกจะช่วย แก้ไข หรือควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร ธุรกิจต้องทำอะไรเพื่อปรับเปลี่ยนหรือพัฒนา ให้การ ดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานหรือเป้าหมาย

6. ช่วยลดค่าใช้จ่าย ระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ธุรกิจลดเวลาดำเนินงาน และค่าใช้จ่ายใน การทำงานลง เนื่องจาก ระบบสารสนเทศสามารถรับภาระงานที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ตลอดจนช่วย

ลดขั้นตอนในการทำงาน ส่งผลให้ธุรกิจสามารถลดจำนวนคนและระยะเวลาในการประสานงานให้น้อยลง โดยผลงานที่ออกมาอาจจะเท่าเดิมหรือดีกว่าเดิม ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ และศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจ (ไพฑูรย์ กำลั้งดี, 2553)

บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศในโซ่อุปทาน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้แพร่ขยายอย่างมากในธุรกิจต่าง ๆ การใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหาร โซ่อุปทาน ต้องคำนึงถึง 4 ส่วนคือ 1) ฮาร์ดแวร์ 2) ซอฟต์แวร์ 3) การลงทุนด้านเครือข่าย และ 4) การออกแบบระบบ ทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ดีจะทำให้สามารถเตรียมข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อใช้ในสถานการณ์และสถานที่ที่ถูกต้องได้ และยังเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การทำงานของ โซ่อุปทานเป็นไปอย่างโดยรวมได้ดี ตัวอย่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโซ่อุปทาน ที่ชัดเจนคือการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange :EDI) ซึ่งเป็นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สำคัญที่ทำให้ระบบเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน องค์กรที่ใช้ EDI จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ดีกว่า อย่างไรก็ตาม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเชื่อมโยงข้อมูลที่ดีต้องคำนึงถึงกลยุทธ์ขององค์กร ทั้งนี้ต้องพิจารณาไปถึงความสามารถของเทคโนโลยีสารสนเทศในแต่ละองค์กรอีกด้วย

หลักการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการโซ่อุปทานต้องคำนึงถึง ลักษณะขององค์กรตั้งแต่กลยุทธ์ในการบริหาร จนถึงกลยุทธ์การดำเนินงานและสิ่งแวดล้อมในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ ในระบบ นอกจากนี้บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะทำให้ห่วงโซ่อุปทานออกไปสู่ระดับโลก (Global Supply Chain) ประสบความสำเร็จในการบริหาร คือ

- ต้องสามารถสะท้อนให้เห็นวิสัยทัศน์ของผู้บริหารระดับสูงได้
- เทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องช่วยในการแปลวิสัยทัศน์มาเป็นหลักการที่ทำให้เกิดขึ้นจริงได้
- เทคโนโลยีสารสนเทศต้องช่วยในการทำงานเป็นทีม และสามารถให้ข้อมูลเพื่อช่วยการตัดสินใจ และประมวลผลความสามารถของระบบได้
- เทคโนโลยีสารสนเทศต้องสามารถมีส่วนช่วยในการวางแผนและควบคุมการใช้ทรัพยากร ได้อย่างมีประสิทธิภาพถึงแม้ว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจะมีประโยชน์อย่าง มากในการจัดการโซ่อุปทาน สิ่งที่ต้องคำนึงถึง และต้องการศึกษาวิจัยต่อเนื่อง
- การศึกษาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความคลาดเคลื่อนของเวลาระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโซ่อุปทาน
- การศึกษาถึงจุดเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในโซ่อุปทาน และบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะเข้ามาแก้ปัญหา

- การศึกษาการวัดความสามารถของการเชื่อมโยงข้อมูลโดยเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึง การพัฒนาตัววัดความสามารถของเทคโนโลยีสารสนเทศใน โซ่อุปทาน

- การศึกษาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ช่วยในการตัดสินใจใน โซ่อุปทานการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

ในการจัดการโซ่อุปทานนั้น หนึ่งในหลักการที่สำคัญที่สุดนั้น คือ การเชื่อมโยงกระบวนการในองค์กรหรือระหว่างองค์กรเข้าด้วยกัน การเชื่อมโยงกระบวนการนั้นทำได้โดยการเป็นพันธมิตรซึ่งกันและกัน ไม่มีการปกปิดการทำงานระหว่างกัน การทำให้กระบวนการแต่ละฝ่ายหรือแต่ละองค์กรเชื่อมโยงกันได้นั้น แต่ละฝ่ายต้องรับรู้สถานะการทำงานของอีกฝ่ายเสมอ นั่นก็คือการมองเห็นข้อมูลซึ่งแสดงสถานะของอีกฝ่ายได้ เรียกว่า การเปิดเผยและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (Data Interchange) ในการกระทำดังนี้จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกให้แก่การจัดการและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้ มีเครื่องมืออุปกรณ์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์หลาย ๆ แบบ ถือกำเนิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้ ยิ่งอุปกรณ์หรือโปรแกรมจำพวกนี้สร้างการแลกเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นปัจจุบันได้ มากเท่าไร ประสิทธิภาพของโซ่อุปทานก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น เพราะข้อมูลจะถูกส่งผ่านและไหลเวียนให้ทุกฝ่ายรู้สถานะของตน และฝ่ายอื่น ๆ โดยภาพรวมในโซ่อุปทานได้ (ดวงพรรณ กริชชาญชัย ศฤงคารินทร์ และ เตือนใจ สมบูรณ์วิวัฒน์, 2553)

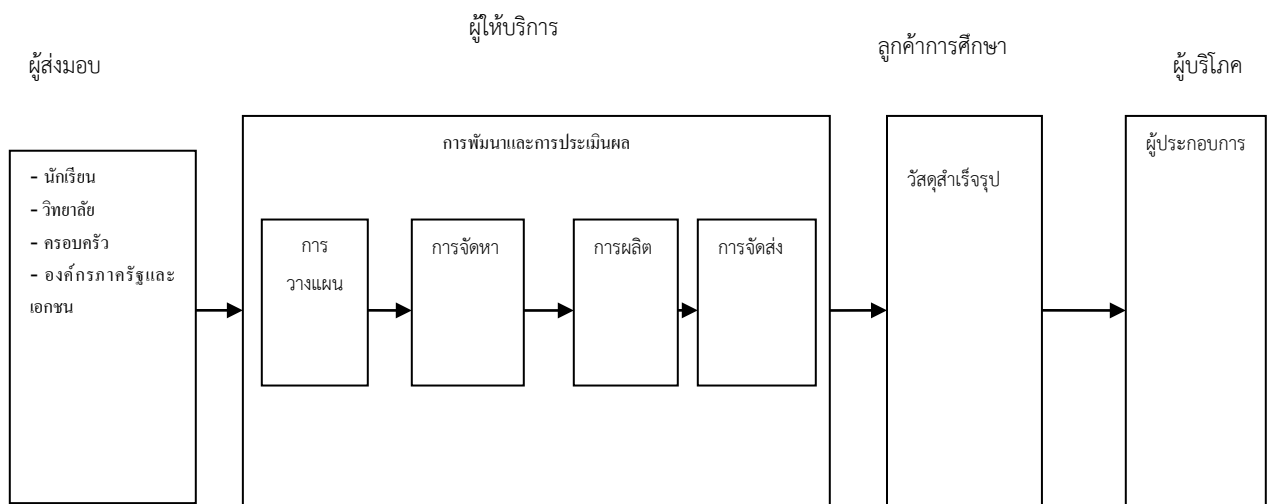
การจัดการห่วงโซ่อุปทานกับหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพการออกแบบแฟชั่น

การจัดการห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพการออกแบบแฟชั่นเป้าหมายมุ่งไปสู่กระบวนการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีทักษะและมีความชัดเจนทางวิชาการเพื่อให้ได้มาตรฐานในระดับประเทศ และระดับภูมิภาคโดยสอดคล้องกับความต้องการของสังคม การผลิตบัณฑิตเกี่ยวข้องกับหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพการออกแบบแฟชั่นซึ่งเป็นแผนการจัดการศึกษาความรู้อย่างเป็นระบบ การเรียนการสอนเป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรีในมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งมีองค์ประกอบ เช่น ระบบการศึกษา คุณสมบัติของนักศึกษา การลงทะเบียนเรียน การวัดประเมินผลการศึกษา การรักษาสภาพนักศึกษา ระยะเวลาการศึกษา การสำเร็จการศึกษา เป็นต้น

สารสนเทศกับการบริหารห่วงโซ่อุปทานในหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพการออกแบบแฟชั่น

สารสนเทศกับห่วงโซ่อุปทานในหลักสูตรวิชาชีพการออกแบบแฟชั่น คือ การไหลของสินค้า ซึ่งไหลจากฝั่งต้นน้ำ การผลิตไปยังฝั่งกิจกรรมปลายทางของห่วงโซ่อุปทาน เป็นจุดที่สินค้าจะถูกใช้ เพื่อสร้างประโยชน์ให้กับประเทศ แตกต่างจากการจัดการของห่วงโซ่อุปทานซึ่งเป็นการไหลของสารสนเทศซึ่งเป็น

ข้อมูลย้อนกลับหลังจากมีรับข้อมูลจากผู้บริโภคในแต่ละช่วง เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินงาน ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างห่วงโซ่อุปทานในภาพที่ 1 พบว่า ดำเนินงานทุกกิจกรรม ต้องประสานงานสอดคล้องกัน ประกอบด้วย การวางแผน การจัดหา การผลิต การจัดส่ง คือ บัณฑิตในวิชาชีพการออกแบบแฟชั่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อมีการนำเอาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งประกอบด้วยคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ มาประยุกต์ใช้ในทุกกิจกรรมทั้งภายในองค์กรและเชื่อมต่อกับหน่วยงาน เพื่อสร้างความถูกต้องและรวดเร็ว เรียกว่า การจัดการสารสนเทศด้วยห่วงโซ่อุปทานหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพการออกแบบแฟชั่น (คำนาย อภิปรัชญาสกุล, 2553)

ภาพที่ 1 ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพการออกแบบแฟชั่น ในห่วงโซ่อุปทานในมหาวิทยาลัย (Artaphon Chansamut and Pallop Piriyasurawong, 2014, 2019; Attiyaporn Kaewngam, Pinanta Chatwattana, and Pallop Piriyasurawong, 2019)

1. องค์ประกอบของผู้ส่งมอบ (Suppliers)

ผู้ส่งมอบ หมายถึง ผู้ที่ส่งวัตถุดิบ ให้กับผู้ให้บริการ หรือมหาวิทยาลัย เช่น นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย ที่จะไปสมัครเข้าศึกษามหาวิทยาลัย สามารถสมัครเรียนผ่านระบบเครือข่าย

2. องค์ประกอบของผู้ผลิตบัณฑิต (Manufacture)

มหาวิทยาลัยผู้ผลิตบัณฑิต หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการ ถือเป็นผู้ประกอบการ โดยมีปัจจัยสำคัญสองประการ คือ การพัฒนาและการประเมินผลในภาพที่ 1 เมื่อมีการจัดการศึกษาที่เหมาะสม

มหาวิทยาลัยจะผลิตบัณฑิต ที่มีคุณภาพออกสู่สังคมได้ ด้วยการนำระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ หลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพการออกแบบแฟชั่นในห่วงโซ่อุปทานในมหาวิทยาลัย ทำการกรอก ข้อมูล คณะแนะเก็บ คณะแนะสอบ งานมอบหมาย ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งครอบคลุม การวางแผน การจัดหา การผลิต การจัดส่ง ของหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพการออกแบบแฟชั่นข้อมูลทั้งหมดสามารถ รายงานภาพรวมให้กับมหาวิทยาลัย ผลลัพธ์ คือ บัณฑิตวิชาชีพการออกแบบแฟชั่นมีคุณภาพส่งออกสู่ สังคม

3. องค์ประกอบของลูกค้าทางการศึกษา (Education Customers)

ลูกค้าทางการศึกษา (Education Customers) คือ บัณฑิตที่มีคุณสมบัติอันพึงประสงค์ครบที่ พร้อมส่งออกสู่สังคม

4. องค์ประกอบของผู้บริโภค (Consumer)

สังคม เป็นส่วนหนึ่งของลูกค้า หรือผู้บริโภค ในห่วงโซ่อุปทานการศึกษา มหาวิทยาลัยเป็นส่วน หนึ่งของ สังคมผลิตบัณฑิตวิชาชีพการออกแบบแฟชั่นที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์เป็นการเพิ่มมูลค่าให้ สังคม (อรรถพล จันทร์สมุด ,พัลลภ พิริยะสุรวงศ์, 2559; อรรถพล จันทร์สมุด, 2562, 2559; Artaphon Chansamut and Pallop Piriya-surawong,2014, 2019 ; Mamun Habib, 2010)

สรุป

การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศกับแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานในการจัดการหลักสูตรตาม มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ ทัศนศึกษา หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่นจะเกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน 4 กิจกรรม ได้แก่ ผู้ส่งมอบ มหาวิทยาลัยผู้ผลิตบัณฑิต ลูกค้าทางการศึกษา ผู้บริโภค โดยการนำมา ประยุกต์ใช้ทุกกิจกรรม ที่เชื่อมโยงติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วทุกขั้นตอนของการดำเนินงานของทุก ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการไหลของสารสนเทศ จะช่วยให้ได้ข้อมูลถูกต้อง แม่นยำ ลดความ ผิดพลาด ทำให้เกิดความรวดเร็วในกระบวนการทำงานในแต่ละกิจกรรม โดยสารสนเทศจะช่วยลดปริมาณ สินค้าในแต่ละกิจกรรมลง ส่งผลต่อพื้นที่ การจัดเก็บ และการเคลื่อนย้ายสินค้าพื้นที่ ลดการใช้ทรัพยากร ในองค์กร จนถึงขั้นสุดท้าย รวมทั้งระบบเครือข่ายของหน่วยงานจะเป็นการประหยัดงบประมาณ ลด ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ระบบห่วงโซ่อุปทานจะมีอุปสรรคหากเครือข่ายขาดความร่วมมือ หรือขาดการ วางแผนที่ดี อย่างไรก็ตาม ระบบห่วงโซ่อุปทานน่าจะประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่าย จะเป็นการเพิ่ม

มูลค่าเพิ่ม ของผลผลิตระบบห่วงโซ่อุปทาน คือ การสร้างบัณฑิตวิชาซีพีการออกแบบแฟชั่นที่มีคุณภาพ เพื่อเพิ่มความพอใจให้กับผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการสร้างระบบฐานข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วยห่วงโซ่อุปทานในสถาบันอุดมศึกษา และตีพิมพ์เป็นผลงานวิจัยในวารสารระดับชาติ และนานาชาติ เพื่อสร้างมูลค่าให้กับสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

คำนาย อภิปรัชญาสกุล. (2553). **การบริหารระบบข้อมูลด้วยโลจิสติกส์**. บริษัทโพกัสมีเดีย พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: แอนติ พับลิชชิง จำกัด.

ดวงพรรณ กริชชาญชัย ศฤงคารินทร์ และเตือนใจ สมบูรณ์วิวัฒน์. (2553). **การนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมมาใช้ในการบริหารห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรม**. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2562. จากโครงการพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรมโลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเครือข่ายนักวิจัยด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานในประเทศไทย (Thai VCML) สืบค้น จาก :

http://logisticscorner.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1716:2010-03-06-01-15-58&catid=41:supply-chain&Itemid=89.

ไพฑูรย์ กำลั้งดี. (2553). **โลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน**. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2562. จากโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย เว็บไซต์: <http://www.bbc.ac.th/eBook.html>.

อรรถพล จันท์สมุด และ พัลลภ พิริยะสุรวงศ์. (2559). **ระบบสารสนเทศการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อรรถพล จันท์สมุด. (2559). **ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา**. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่ 36 ฉบับ 2.

อรรถพล จันทร์สมุด. (2561). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อจัดการโครงการในสถาบันอุดมศึกษา. วารสารแม่โจ้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ปีที่ 4 ฉบับ 2.

อรรถพล จันทร์สมุด. (2562). การพัฒนารูปแบบระบบสารสนเทศการบริหารห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมผลิตสินค้าฮาลาลของไทย. วารสารแม่โจ้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ปีที่ 5 ฉบับ 1.

อรรถพล จันทร์สมุด. (2562). การพัฒนาแบบจำลองโลจิสติกส์เพื่อจัดการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัย. วารสารแม่โจ้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ปีที่ 5 ฉบับ 1.

อรรถพล จันทร์สมุด. (2562). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการผลิตบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษา. วารสารแม่โจ้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ปีที่ 5 ฉบับ 1.

Attiyaporn Kaewngam, Pinanta Chatwattana, and Pallop Piriyastrawong. (2019) . **Supply Chain Management System, Digital Quality Assurance, According to ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA)**. Canadian Center of Science and Education Vol. 9, No. 4.

Artaphon Chansamut and Pallop Piriyastrawong. (2014). **Conceptual Framework of Supply Chain Management -Information System for Curriculum Management Based on Thailand Qualifications Framework for Higher Education**. [Accessed: 26 February 2015] Available: <http://airccse.org/journal/mvsc/current2014.html>.

Artaphon Chansamut, Pallop Piriyastrawong (2019) . **Supply Chain Management Information System for Curriculum Management Based on The National Qualifications Framework for Higher Education**. International Journal of Supply Chain and operations Management (IJSOM). Volume 1, Issue 1.

Mamun Habib. (2010) . **An empirical research of ITESCM (integrated tertiary educational supply chain management) model**. [Accessed : 26 February 2015] From InTech Journals Available: <http://www.intechopen.com/books/management-and-services/an-empirical-research-of-itescm-integrated-tertiary-educational-supply-chain-management-model>.